KOMMISSION

KOMMISSIONENS UDTALELSE

af 21. juni 1974

til den nederlandske regering vedrørende gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 543/69 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for landevejstransport

(74/375/EØF)

1. I skrivelse af 9. juli 1973 sendte Nederlandenes faste repræsentation udkast til gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 543/69 af 25. marts 1969 [1], senest ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 515/72 af 28. februar 1972 [2], til Kommissionen med henblik på udtalelse. De bestemmelser, man har til hensigt at gennemføre, tager sigte på at fastlægge de i artikel 14 a, litra b), i nævnte forordning anførte undtagelser for visse former for nærtransport.

2. De forelagte bestemmelser tager under henvisning til artikel 14 a, litra b), andet led, i forordning (EØF) nr. 543/69 sigte på at fritage det kørende personale for at føre personlig kontrolbog i følgende tilfælde inden for nærtransport:

a) Kontrol- og demonstrationsture udført af automekanikere.

Dette gælder for en gruppe arbejdstagere, hvis arbejdstid er fastlagt i arbejdsloven af 1919. Nævnte ture spiller kun en beskeden rolle i disse personers daglige arbejde, således at en overskridelse af de tilladte køretider ikke må befrygtes.

b) Befordringer udført af selvstændige erhvervsdrivende og ledende funktionærer ved transport for egen regning.

I disse tilfælde er der som regel tale om befordring inden for mindre virksomheder. Såfremt ture og befordringer finder sted inden for en omkreds af 50 km, skal der fritages for forpligtelser til at føre personlig kontrolbog. Skulle overskridelser af denne afstand undertiden blive nødvendig, knyttes der den betingelser til fritagelsen for denne forpligtelse, at der for hver overskridelse af afstanden altid udfyldes et døgnkontrolblad. Fritagelserne skal kun gives individuelt og for et år ad gangen.

c) Befordringer udført af kørende personale med faste arbejdstider. Allerede tidligere er der på søgnedage i talrige enkelttilfælde ved en fastarbejdstid på højst 12 timer (mellem kl. 7 og 19) bevilget fritagelse for befordringer med lastbiler på under 3,5 t, som ikke falder ind under forordning (EØF) nr. 543/69.

For så vidt angår transport for egen regning gælder dette personale, som er underkastet arbejdstidsreglerne i industri eller handelsvirksomheder (sædvanligvis i dag 42 timer om ugen). Ofte udgør selve chaufførvirksomheden kun en del af det daglige arbejde, således at også arbejdsloven gælder for denne gruppe af arbejdstagere. Der kan også bevilges fritagelse inden for erhvervsmæssig godstransport, hvor der i regelen ikke er faste arbejdstider, men hvor der dog er tale om afhentning og levering. Man har til hensigt også at bevilge individuelle fritagelser for befordring med lastbil på over 3,5 t, når den arbejdstid, der rent faktisk ydes, kan fastlægges og begrænses nærmere.

d) Lejlighedsvis befordring med lastbiler, som bevilges en såkaldt upersonlig fritagelse.

I disse tilfælde bevilges der allerede nu fritagelse for lastbiler med en størst tilladt totalvægt på under 3,5 t, når det ved undersøgelser er konstateret, at en bestemt lastbil skiftevis benyttes af forskellige medlemmer af det kørende personale til kortere ture (mindre byggevirksomheder, håndværksvirksomheder, osv.). Arbejdsloven gælder for det pågældende personale. Ved disse bestemmelser undgås det, at de pågældende på grund af noge få timer om ugen bag rattet skal indføre deres arbejds- og hviletid i en personlig kontrolbog for en hel sammenhængende uge. Fritagelsen skal markeres ved en lille plade på køretøjet.

[1] EFT nr. L 77 af 29. 3. 1969, s. 49.
[2] EFT nr. L 67 af 20. 3. 1972, s. 11.

3. Kommissionen konstaterer, at de bestemmelser, der agtes gennemført, er i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 543/69.

Ligeledes bemærkes det generelt for så vidt angår alle påtænkte undtagelsesbestemmelser, især de under b) anførte, at de skal begrænses til befordringer i en omkreds af 50 km fra køretøjets hjemsted.

Det konstateres, at den fastsatte tidsbegrænsning af fritagelserne på et år og betegnelsen individuel fritagelse for så vidt angår de under b) nævnte befordringer for egen regning udført af selvstændige erhvervsdrivende og ledende funktionærer ikke kan betragtes som tilstrækkeligt egnede foranstaltninger i den i artikel 14 a, litra b), andet led anførte betydning. Med hensyn til de under c) nævnte befordringer udført af kørende personale med fast arbejdstid synes det heller ikke sikkert, at fastsættelsen af den maksimale daglige arbejdstid sikrer en tilstrækkelig overvågning af f.eks. den højest tilladte daglige køretid. Den nederlandske regering anmodes derfor om at fastsætte yderligere kontrolforanstaltninger i disse tilfælde.

Til sidst bemærkes det, at det særlig med hensyn til de under b, c og d anførte befordringer, såfremt fællesskabsforordningen finder anvendelse herpå, er en fordel ud fra et traffiksikkerhedsmæssigt og arbejdskontrolmæssigt synspunkt at forsyne visse køretøjer med et kontrolapparat som fastlagt i artikel 14 a, litra b), første led. Denne bestemmelse fastsætter undtagelsesmuligheder for så vidt angår forpligtelsen til at føre personlig kontrolbog, når køretøjerne er forsynet med et kontrolapparat i henhold til artikel 20 i Rådets forordning (EØF) nr. 1463/70 af 20. juli 1970 om indførelse af kontrolapparat inden for landevejstransport [1]. Ved hjælp af dette apparat kan der med hensyn til trafiksikkerhed og social beskyttelse opnås virkninger, som kun i betinget og ringere omfang kan opnås med de påtænkte bestemmelser. Derfor bør den nederlandske regering endnu en gang undersøge de nævnte bestemmelser, ud fra dette synspunkt, før de fastlægges endeligt.

4. Af denne grund og med forbehold af ovennævnte overvejelser fremsætter Kommissionen en positiv udtalelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. juni 1974.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand

[1] EFT nr. L 164 af 27. 7. 1970, s. 1.